

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2017. gada 1. martā
(OR. en)

2016/0142 (COD)
LEX 1719

PE-CONS 58/1/16
REV 1

VISA 399
COMIX 821
CODEC 1872

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA, AR KURU GROZA PADOMES
REGULU (EK) Nr. 539/2001, AR KO IZVEIDO TO TREŠO VALSTU SARAKSTU, KURU
PILSONIEM, ŠKĒRSOJOT DALĪBVALSTU ĀRĒJĀS ROBEŽAS, IR JĀBŪT VĪZĀM, KĀ ARĪ
TO TREŠO VALSTU SARAKSTU, UZ KURU PILSONIEM ŠĪ PRASĪBA NEATTIECAS
(APTURĒŠANAS MEHĀNISMA PĀRSKATĪŠANA)**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2017/...**

(2017. gada 1. marts),

**ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001,
ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem,
šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām,
kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas
(apturēšanas mehānisma pārskatīšana)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta
a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹,

---

¹ Eiropas Parlamenta 2016. gada 15. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 27. februāra lēmums.

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001¹ izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas.
- (2) Mehānisms atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanai uz laiku attiecībā uz to trešo valstu pilsoņiem, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā, kā izklāstīts minētās regulas 1.a pantā ("apturēšanas mehānisms"), būtu jāpastiprina, lai dalībvalstīm būtu vieglāk paziņot par apstākļiem, kuru rezultātā nepieciešama iespējama apturēšana, un lai Komisija varētu aktivizēt apturēšanas mehānismu pēc savas iniciatīvas.
- (3) Jo īpaši apturēšanas mehānisma izmantošana būtu jāatvieglina, sāsinot atsaucē periodus un termiņus, kas paātrinātu procedūru, un paplašinot apturēšanas iespējamus pamatojumus, lai tajos iekļautu samazinātu sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā, kā arī to, ka ir būtiski pieaudzis apdraudējums dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai. Minētajai samazinātajai sadarbībai būtu jāaptver atpakaļuzņemšanas pieteikumu noraidīšanas līmeņa būtisks palielinājums, tostarp tādu, ko dalībvalsts iesniegusi par trešās valsts pilsoņiem, kuri tranzītā šķērsojuši attiecīgo trešo valsti, gadījumos, kad atpakaļuzņemšanas nolīgumā, kas noslēgts starp Savienību vai dalībvalsti un minēto trešo valsti, ir paredzēts šāds atpakaļuzņemšanas pienākums. Komisijai vajadzētu būt arī iespējai aktivizēt apturēšanas mehānismu gadījumā, kad trešā valsts nesadarbojas atpakaļuzņemšanas jomā, jo īpaši gadījumā, kad starp attiecīgo trešo valsti un Savienību ir noslēgts atpakaļuzņemšanas nolīgums.

---

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.).

- (4) Apturēšanas mehānisma nolūkos par būtisku palielinājumu liecina palielinājums, kas pārsniedz 50 % robežlielumu. Par to var liecināt arī mazāks palielinājums, ja Komisija uzskata, ka tāds ir piemērojams konkrētajā gadījumā, par ko paziņojusi attiecīgā dalībvalsts.
- (5) Apturēšanas mehānisma nolūkos par zemu atzīšanas līmeni liecina tas, ka patvēruma pieteikumu atzīšanas līmenis ir apmēram 3 vai 4 %. Par to var liecināt arī augstāks atzīšanas līmenis, ja Komisija uzskata, ka tāds ir piemērojams konkrētajā gadījumā, par ko paziņojusi attiecīgā dalībvalsts.
- (6) Ir jānovērš un jāapkarro visi gadījumi, kad ļaunprātīgi izmanto atbrīvojumu no vīzas prasības, kā rezultātā pieaug migrācijas spiediens, kas izriet, piemēram, no nepamatotu patvēruma pieteikumu skaita palielināšanās, arī tad, ja tas noved pie nepamatotiem pieteikumiem uzturēšanās atļaujas saņemšanai.
- (7) Lai nodrošinātu, ka laika gaitā turpina pildīt konkrētās prasības, kuras ir balstītas uz - 1. pantu un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, vai atbrīvojums no vīzas prasības, kas piešķirts vīzu režīma liberalizācijas dialoga veiksmīgas noslēgšanas rezultātā, ir atbilstīgs, Komisijai būtu jāpārtrauga situācija attiecīgajās trešās valstīs. Komisijai īpaša uzmanība būtu jāpievērš stāvoklim cilvēktiesību jomā attiecīgajās trešās valstīs.
- (8) Komisijai regulāri, vismaz reizi gadā, būtu jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei septiņu gadu laikposmā pēc vīzu režīma liberalizācijas stāšanās spēkā attiecībā uz attiecīgo trešo valsti un turpmāk, kad Komisija to uzskata par nepieciešamu vai kad Eiropas Parlaments vai Padome to pieprasa.

- (9) Pirms jebkura lēmuma pieņemšanas par trešās valsts pilsoņu atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanu uz laiku Komisijai būtu jāņem vērā cilvēktiesību stāvoklis minētajā trešā valstī un atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšanas iespējamā ietekme uz minēto stāvokli.
- (10) Lai nodrošinātu apturēšanas mehānisma efektīvu piemērošanu un jo īpaši, kad nepieciešams steidzami reaģēt, lai atrisinātu problēmas, ar ko saskaras vismaz viena dalībvalsts, un ņemot vērā ārkārtas situācijas vispārējo ietekmi uz Savienību kopumā, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹. Šādu īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.
- (11) Atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanai ar īstenošanas aktu būtu jāaptver attiecīgās trešās valsts pilsoņu konkrētas kategorijas, atsaucoties uz attiecīgajiem ceļošanas dokumentu veidiem un – vajadzības gadījumā – uz papildu kritērijiem, piemēram, personas, kas uz dalībvalstu teritoriju ceļo pirmo reizi. Ar īstenošanas aktu būtu jānosaka to pilsoņu kategorijas, attiecībā uz kurām apturēšana būtu jāpiemēro, ņemot vērā konkrētos apstākļus, par ko informējusi viena vai vairākas dalībvalstis vai ziņojusi Komisija, un proporcionalitātes principu.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp).

- (12) Lai nodrošinātu pienācīgu Eiropas Parlamenta un Padomes iesaisti apturēšanas mehānisma ieviešanā, ņemot vērā to, ka apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz visu Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā minēto trešo valstu pilsoņiem ir politiski sensitīvs jautājums, un šīs apturēšanas horizontālo ietekmi uz dalībvalstīm un pašu Savienību, jo īpaši uz to ārējām attiecībām un vispārējo Šengenas zonas darbību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai attiecībā uz attiecīgo trešo valstu pilsoņiem uz laiku apturētu atbrīvojumu no vīzas prasības. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (13) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK²; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

---

¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

² Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

- (14) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK¹; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (15) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā², šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK³ 1. panta B punktā.
- (16) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁴, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK⁵ 3. pantu.

---

¹ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažādu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

² OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

³ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁴ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁵ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 167. lpp.).

- (17) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES² 3. pantu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

---

¹ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

² Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

1. pants

Regulu (EK) Nr. 539/2001 groza šādi:

1) regulas 1.a pantu aizstāj ar šādu:

"1.a pants

1. Atkāpjoties no 1. panta 2. punkta, atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz kādas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaņā ar šo pantu uz laiku aptur, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem.
2. Dalībvalsts var paziņot Komisijai, ja tā divu mēnešu laikposmā salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā vai ar pēdējiem diviem mēnešiem pirms atbrīvojuma no vīzas prasības īstenošanas attiecībā uz kādas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaras ar vienu vai vairākiem šādiem apstākļiem:
  - a) ir būtiski palielinājies tādu minētās trešās valsts pilsoņu skaits, kuriem ir atteikta ieceļošana vai par kuriem ir noskaidrots, ka tie bez attiecīgām tiesībām uzturas dalībvalsts teritorijā;
  - b) ir būtiski pieaudzis tās minētās trešās valsts pilsoņu patvēruma pieteikumu skaits, kurai ir zems atzīšanas līmenis;

- c) ir samazinājusies sadarbība ar minēto trešo valsti atpakaļuzņemšanas jomā, ko pamato adekvāti dati, jo īpaši tas, ka ir būtiski palielinājies tādu atpakaļuzņemšanas pieteikumu noraidīšanas līmenis, kurus dalībvalsts iesniegusi minētajai trešai valstij attiecībā uz tās pilsoņiem vai, ja atpakaļuzņemšanas nolīgumā, kas noslēgts starp Savienību vai attiecīgo dalībvalsti un minēto trešo valsti, tā ir paredzēts, – attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri tranzītā šķērsojuši minēto trešo valsti;
- d) ir palielinājies risks vai tiešs apdraudējums dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, jo īpaši būtiski palielinājies tādu smagu noziedzīgu nodarījumu skaits, kuri ir saistīti ar minētās trešās valsts pilsoņiem, un tas tiek pamatots ar objektīvu, konkrētu un attiecīgu informāciju un datiem, ko sniegušas kompetentās iestādes.

Pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda iemeslus, kas ir tā pamatā, un iekļauj attiecīgos datus un statistiku, kā arī detalizētu paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai uzlabotu situāciju. Attiecīgā dalībvalsts savā paziņojumā var precizēt, uz kurām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām ir jāattiecinā īstenošanas akts saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu, norādot detalizētu pamatojumu. Komisija par šādu paziņojumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2.a Ja Komisijai, ņemot vērā attiecīgus datus, ziņojumus un statistiku, ir konkrēta un ticama informācija par apstākļiem, kas minēti 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā un kas sastopami vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai par to, ka trešā valsts nesadarbojas atpakaļuzņemšanas jomā, – jo īpaši gadījumā, kad starp attiecīgo trešo valsti un Savienību ir noslēgts atpakaļuzņemšanas nolīgums –, piemēram:

- noraida atpakaļuzņemšanas pieteikumus vai tos savlaicīgi neizskata,
- savlaicīgi atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteiktajos termiņos neizsniedz ceļošanas dokumentus atgriešanas vajadzībām vai neatzīst Eiropas ceļošanas dokumentus, kas izsniegti pēc atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteikto termiņu beigām, vai
- izbeidz vai aptur atpakaļuzņemšanas nolīgumu,

Komisija par to nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi, sniedzot savu analīzi, un tiek piemēroti 4. punkta noteikumi.

2.b Komisija pārrauga to, vai tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir tikuši atbrīvoti no vīzas prasības, ceļojot uz dalībvalstu teritoriju, jo ir sekmīgi noslēgts vīzu režīma liberalizācijas dialogs starp Savienību un minēto trešo valsti, nepārtraukti pilda konkrētās prasības, kuras ir balstītas uz - 1. pantu un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, cik atbilstīga ir piešķirtā vīzu režīma liberalizācija.

Turklāt Komisija regulāri, vismaz reizi gadā, sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei septiņu gadu laikposmā pēc vīzu režīma liberalizācijas spēkā stāšanās dienas attiecībā uz minēto trešo valsti un turpmāk, kad Komisija to uzskata par nepieciešamu, vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma. Ziņojumā koncentrējas uz trešām valstīm, attiecībā uz kurām, pēc Komisijas ieskata, pamatojoties uz konkrētu un ticamu informāciju, dažas prasības vairs netiek izpildītas.

Ja Komisijas ziņojumā tiek parādīts, ka viena vai vairākas no konkrētajām prasībām vairs netiek izpildītas attiecībā uz konkrētu trešo valsti, piemēro 4. punktu.

3. Komisija pārbauda jebkuru saskaņā ar 2. punktu veikto paziņojumu, ņemot vērā:
  - a) to, vai pastāv jebkādi no 2. punktā minētajiem apstākļiem;
  - b) to dalībvalstu skaitu, ko skārusi kāda no 2. punktā minētajām situācijām;
  - c) panta 2. punktā minēto apstākļu vispārīgo ietekmi uz migrācijas situāciju Savienībā, kas izriet no dalībvalstu sniegtajiem vai Komisijai pieejamajiem datiem;
  - d) Eiropas robežu un krasta apsardzes, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja vai Eiropas Policijas biroja (Eiropola), vai jebkuras citas šajā regulā reglamentētajās lietās kompetentas Savienības iestādes, struktūras, biroja, vai aģentūras vai starptautiskās organizācijas sagatavotos ziņojumus, ja tie ir nepieciešami tādu apstākļu dēļ, kas radušies konkrētajā gadījumā;

- e) norādes, ko attiecīgā dalībvalsts varētu būt sniegusi paziņojumā attiecībā uz iespējamiem pasākumiem saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu;
- f) vispārējo sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības jautājumu, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par tās veiktās pārbaudes rezultātiem.

4. Ja, pamatojoties uz 2.a punktā minēto analīzi, 2.b punktā minēto ziņojumu vai 3. punktā minēto pārbaudi, un ņemot vērā sekas, ko atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti, vienlaikus cieši sadarbojoties ar attiecīgo trešo valsti, lai rastu alternatīvus ilgtermiņa risinājumus, Komisija izlemj, ka nepieciešama rīcība, vai ja vienkāršs dalībvalstu vairākums ir paziņojis Komisijai par to, ka pastāv 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētie apstākļi, piemēro šādus noteikumus:
- a) Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz deviņu mēnešu laikposmu. Apturēšanu piemēro konkrētām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām, atsaucoties uz attiecīgajiem ceļošanas dokumentu veidiem un – vajadzības gadījumā – uz papildu kritērijiem. Nosakot kategorijas, kurām piemēro apturēšanu, Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, iekļauj kategorijas, kas ir pietiekami lielas, lai efektīvi veicinātu pievēršanos 2., 2.a un 2.b punktā minētajiem apstākļiem katrā konkrētajā lietā, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes principu. Komisija pieņem īstenošanas aktu viena mēneša laikā:
- i) pēc šā panta 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas;

- ii) pēc tam, kad ir darīta zināma informācija, kas minēta 2.a punktā;
- iii) pēc tam, kad ir iesniegts ziņojums, kas minēts 2.b punktā; vai
- iv) pēc tam, kad no vienkārša dalībvalstu vairākuma ir saņemts paziņojums par to, ka pastāv 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētie apstākļi.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar to nosaka datumu, kad jāstājas spēkā atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanai.

Apturēšanas laikposmā Komisija izveido ciešāku dialogu ar attiecīgo trešo valsti, lai novērstu attiecīgos apstākļus.

- b) Ja 2.,2.a un 2.b punktā minētie apstākļi turpinās, Komisija vēlākais divus mēnešus pirms šā punkta a) apakšpunktā minētā deviņu mēnešu laikposma beigām saskaņā ar 4.b pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur II pielikuma piemērošanu visiem attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz 18 mēnešu laikposmu. Deleģētais akts stājas spēkā no datuma, kad beidzas šā punkta a) apakšpunktā minētā īstenošanas akta darbības termiņš, un ar to attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzas prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

Ja Komisija, ievērojot 5. punktu, ir iesniegusi leģislatīvā akta priekšlikumu, deleģētajā aktā paredzēto apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Zemsvītras piezīmi attiecīgi groza.

Neskarot 4. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmā attiecīgās trešās valsts pilsoņiem jābūt vīzai, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas.

Dalībvalsts, kura saskaņā ar 4. pantu paredz jaunus atbrīvojumus no vīzu prasības tādas trešās valsts pilsoņu kategorijai, uz kuru attiecas akts, ar ko aptur atbrīvojumu no vīzas prasības, par minētajiem pasākumiem paziņo saskaņā ar 5. pantu.

5. Pirms saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu pieņemta deleģētā akta darbības termiņa beigām Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam var būt pievienots leģislatīvā akta priekšlikums par šīs regulas grozīšanu, lai pārceļtu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu.
6. Ja Komisija ir iesniegusi leģislatīvā akta priekšlikumu saskaņā ar 5. punktu, tā var pagarināt atbilstīgi 4. punktam pieņemtā īstenošanas akta darbības laiku par laikposmu, kas nav ilgāks par 12 mēnešiem. Lēmumu pagarināt īstenošanas akta darbības laiku pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.";

2) regulas 1.b pantu aizstāj ar šādu:

"1.b pants

Komisija līdz 2018. gada 10. janvārim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 1. panta 4. punktā paredzētā savstarpības mehānisma efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.";

3) iekļauj šādu pantu:

"1.c pants

Komisija līdz ... [4 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 1.a pantā paredzētā apturēšanas mehānisma efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.";

4) regulas 4.b pantu aizstāj ar šādu:

"4.b pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

- 2.a Pilnvaras pieņemt 1.a panta 4. punkta b) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā un 1.a panta 4. punkta b) apakšpunktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
- 3.a Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu*.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 1. panta 4. punkta f) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

6. Saskaņā ar 1.a panta 4. punkta b) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus.

---

* OV L 123., 12.5.2016., 1.lpp.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*